

V KAPITOLU V WASHINGTONU grade oder, na katerem bo ustoličen "novi" predsednik Harry S. Truman. To bo sanj in za deželo, kateri predseduje, nekaj izrednega. Slika prikazuje gradnjo odra, na katerem bo govoril in osnanil svoje nazore ter svoj program.

Tri mesece debat v organizaciji Z. N. bilo brez uspeha

Vprašanje Nemčije še prav tako zamotano kakor je bilo. — Izrael dobil male podpore. — Volilne obljube ameriškim Židom pozabljene

Zasedanje organizacije Združenih narodov v Parizu se je pričelo pred tremi meseci. Okrog 60 držav je bilo zastopanih. In imeli so opazovalce tudi tiste, ki v to ustanovo še niso bile sprejeti, med njimi Italija, Palestina, Romunija, Bolgarija itd.

Skoro vsi problemi nerešeni

Dva glavna problema, poleg mnogih drugih, ki sta bila predložena temu zborovanju, je bila Nemčija, odnosno njen Berlin, in pa palestinski vprašanje.

Zastopniki malih dežel pod vodstvom avstralskega diplomata Evatta in pa generalnega tajnika Združenih narodov Norvežana Trygvi Liea so skušali spraviti velesile v odprtoto arenou, da se bi v svojih spletih razgalile svetovni javnosti, take kot so, a se nakana ni posrečila. Ameriški in angleški vpliv je med veliko večino malih dežel toliko močan, da anglo-ameriški delegaciji le kimajo, jih pritrjujejo in glasujejo z njo pa bilo še takoj krivično in napak.

Palestina v negotovosti

N. pr. glede Palestine je nekaj časa izgledalo, da so Angleži v svojih manevrih ostali na cedilu in da so Američani v ospredju za zgraditev močnega Izraela in da puščava Negev Židom ostane, ker so si jo osvojili in imajo pogoje, da jo spremene v rodovitna polja. Toda ker so predsedniške v kongresne volitve v Zed. državah za nami, Truman z obljubami Židom ni več tako radovalen in izgleda, da se je pridružil Churchillu in

Ali vam je naročnina potekla . . . ?

Tekota številka Proletarca je

2143

Ako je številka tik VAŠEGA imena na NASLOVU na PRVI strani nižja, to pomeni, da vam je naročnina potekla za toliko tednov kolikor je številka v vašem oklepaju nižja od gornje.

Prosim, obnovite jo!

Prihranite nam s tem pri delu in na poštini!

Pomoč reakciji nas spravlja v polome in v sovraštva do nas

Ena najbolj čudežnih točk naše vnanje politike je flirtanje s fašistično Španijo. Tam zahaja uradniki državnega departmента in pa neuradni katoliški svenčniki in lajiki, ki so pošiljani tja po navadih newyorkega kardinala Spellmana. On je zelo vpliven v Beli hiši in pri državnem tajniku Marshallu.

Ko ti ljudje pridejo nazaj, se oglašajo v dnevnikih in v magazinu s propagandičnimi članki, da nam — nameč Trumanovi administraciji, ne preostaja druga kot ali podpreti diktatorja Franca, ki je bil med vojno na sovražnikovi strani, ali pa izročiti Španijo "komunizmu". Druge alternative po njihovem mnenju ni.

Toda celo konservativni ameriški časnikarji, ki se pečajo v vnanje političnimi zadevami, podtarjajo, da je ameriškim reakcionarjem diktator Franco zato ljub, ker drži ljudstvo k tlu s svojo policijsko silo. Delavci so mizerno plačani — privilegiranci pa po knežje žive. In tuji vlagatelji pa žanjejo dobičke in ni se jim batne stavki, ne uporov, ker diktator Franco policijsko vlada. Postava je on in kar odredi mu uveljavlji policijska sila.

Zed. države pomagajo fašistični Španiji za obranitev fašizma že vrsto let in le redkokateri velik ameriški dnevnik ali magazin si upa priznati to resnico. Izgubili bi oglaševalce. In ker od njih žive, poročajo o stvareh v Španiji kar tako mimogrede, nekako brezbrizno. Nič ne vpijejo, da so tam naše vojne in inženirske komisije, ki si iščejo vojne baze in ob enem utrijujo trhli Francov klerofašistični režim.

Liberalci, svobodomislici in drugi napredni ter radikalni krogi v Španiji pa se čudijo, kako se je mogo dogoditi, da vodijo baš republikanske Zed. države sedaj po svetu najbolj reakcionarno politiko v zgodovini.

V Italiji, na Grškem, na Kitajskem, vsepovod se nas oklepa teminjaštvo, klerikalizem in pa privilegiji, ki žive od izkorisčanja in potrebujejo v ta namen ameriške pomoči v vzdrževanju svojega izkorisčevalnega, transkega družabnega reda.

Kdaj bi že bila civilna vojna pa Kitajskem končana, ako ne bi bilo Trumanove intervencije Ravno raka na Grškem. In v kolonijah evropskih imperialističnih sil v Aziji, v Afriki in drugje!

Cudno je, kako so mogli nekateri ameriški liberalci slaviti Trumanovo zmago v novembру za zmago liberalizma. Prav nikjer ga Truman ne podpira. Pod masko svoje doktrine troši naša vlada milijarde za preprečenje "komunizma". Kar pomeni, vsi mi v tej deželi platujemo za obvarovanje dinastij, kapitalizma, klerikalizma in reakcionarnih sil v Evropi, v Aziji in kjerkoli.

V Italiji, v Franciji in v Nemčiji, kot na Kitajskem, sprejmejo vse naše dajatve toda hvaležnosti med ljudstvi prizadetih dežel do naše vlade bi zaman iskal.

Vedno, da kar počnemo — oziroma kar počne naša vlada — dela vse iz sebičnosti — v korist posedujotih slojev. Ljudstva pa proti njim rebelirajo. Zato Trumanova administracija bitko za ohranitev kapitalističnega sistema po svetu izgublja in jo bo do kraja izgubila. In tedaj nastane tudi v naši deželi kriza — hujša kot še katera izmed prejšnjih.

Vse za strategičnost

Angleški interesi se vedno smatrajo Sredozemsko morje za svojo življensko žilo in si dobavljajo v Suezu, v Egiptu, Trans Jordanu, Etiopiji in v

(Konec na 5. strani.)

V krogih visokih in malih politikov demokratske stranke se v zadimljenih sobah prekajo, kdo je vsega preveč obljubil in pa da obetanj ne bo mogoče izvesti, zato bodo volilci razočarani in čez dve leti morda spet izvolili "republikansko" večino v zvezni kongres.

V zadregi je n. pr. posebno predsednik Truman. Zelo je udihal po republikanski večini sedanjega kongresa, ki gre v zeton, a ve, da so bile razne postavke protiživilskega značaja sprejeti z večino obeh strank. V volilni kampanji je krvido lahko zvrnil na republikansko stranko, ker je bila v večini, a zmagovala je tudi proti Trummanom. V letu 1948 je vselej le s posredno Trummanove stranke.

Kaj so sedaj glavni problemi pred nami, s katerimi se mora baviti predsednik in zvezni kon-

gres? Prva nerešena točka je inflacija. Ali bo ameriški dolar vreden še 50¢, ali pa bo še po vgljedu mnogih drugih valut na kvader, nikel in cent? In kon-

čno v nič? Odvisno je, kako se bo obnesel Marshallov plan in kako bomo izvzili našo politiko v Grčiji, v Turčiji in posebno na Kitajskem.

Milijarde, nas bo to stalo. Ameriški delavci bodo garali pri svojih trakih produkcijah, vprežna živilna in za svojo socialno zaščito pa so vselej naračajoče inflacije manj v gotovosti kot še kdaj prej, čeprav imamo starostno in brezposelnostno zavarovalnino. Toda kaj pa so tako zavarovalnino vredne, ake denar, ki ti ga dajo, kupi komaj tretjino ali pa četrino od vrednosti onega dolarja, ki si ga poznal pred leti?

Sicer se tudi v takile inflaciji, kakor jo imamo sedaj, še nekako izhaja — če delaš. A kaj pa, ko te odslove? Dasi je zaposlenost v naši deželi že vedno ogromna, je pa zaslužek — nameč kupna moč dolarja — toliko znižan, da se to že pozna posebno sedaj v božični sezoni. Trgovine vsake sorte jamrajo, da je odjemalcev si-

cer veliko, toda kupijo manj kot se prejšnja leta in da se to v skupičkih silno pozna — ameriški "prosperitet" v škodo. Tudi v nekaterih industrijah so začeli delavce kar v tisočih odslavljati.

Illinoiska. B. E. Telephone kompanija jih je odslovila kar nagnoma okrog štiri tisoč. To ni mnogo, če bi bil to le osamljeno slučaj. Ampak po božiču se pričakuje takih odslovitev na stotisoč delavcev. Ali jih bo vlagatelji zavzeti uporabiti v prid kake nove vojne, ali za reševanje kuge Ciang Kajška — to je problematično. Kajti trošenje za neproduktivne svrhe ne pomeni poti v blagostanje temveč v ekonomske in politične krize.

Sicer — namesto da trošimo stotine milijonov dolarjev vrednost vsakega leta.

Toda ker Trumanova doktrina velja, bomo prekone res tudi še v bodoče zalažali reakcionarne režime, doma pa pozabili na obljube, dane veteranom in drugim ljudem, ki so brez stanovanj, ali pa do kože odiranji v takih, kakršnih s svojim začetkom za stalno nikakor ne zmorce.

"Politiani" so obljubovali vse kar je kdo hotel. In sedaj, ko so izvoljeni, pa bodo storili po starem.

Namreč na svoje obljube bodo pozabili, zmečkali skozi nekaj novih spakedranih postav in obljube pa spet ponovili v prihodnjih kongresnih in nato spet v predsedniških volitvah. Ako bodo med tem zmogli nekako obdržati sedanje "blagostanje" v ravnotežju, jim bo to morda šlo. Ako ne, bo treba na Trummanovo mesto novega Roosevelta, ali pa bomo dobili fašizem. In sicer — ob priliku božične sezone, na naše prijatelje zelo apeliramo, da naj nam pomagajo pridobiti do novega leta saj par sto novih naročnikov. Je izvedljivo, ako se v ta namen potruditi saj dve sto naših čitateljev.

Poskusimo in leta bomo zaključili tako, da nas ne bo skrbelo za obstanek po novem letu temveč bomo imeli toliko več časa za razne druge aktivnosti. Torej naprej!

Dan jugoslovenskega edinstva dobro uspel vzlic mnogim oviram

Po ustanovitvi Jugoslavije so takratni "kraljevi" srbske, hrvaške in slovenske narodnosti začeli ob gotovi obletnicu nove Jugoslavije vsako jesen prirejati slavnost narodnega praznika. Trumman in državni tajnik Marshalla v odpisu intervencije na Kitajskem — ne le tako na pol od strani, kakor sedaj. Sama na svojo roko si tega ne upata, ker pač predobro vesta, da je kitajsko ljudstvo odločno proti režimu, ki ga podpirata. Ali se bodo v Washingtonu pustili potegniti v zanjko? Nič se ne ve. H. V. Kaltenborn, ki grmi po radiu za plačo oljnih baronov, zahteva, da naj naša armada zasede vse važnejša kitajska mestna v znamku "devetih držav", ki so nekaj sklenili nekak pakt za obvarovanje neodvisnosti Kitajske. Toda naj reče kak Kaltenborn ali pa kdorkoli še tako rado — dejstvo je, da kar ti imperialisti zahtevajo ni ohranitev neodvisnosti kitajske "republike". To je bilo minulo nedeljo 5. decembra.

Razlika med prvima dvema in to sedaj pa je bila v tem, da se je vpliv kominforma jako poznal, predvsem na udeležbi. Toda spored pa je bil ves tako dobr. Vodil ga je Milan Medvešek in glavni govornik s strani prirediteljev je bil Mirko Kuhel. Bil je kratek in na mestu. Toda običajnega ploskanja ni bilo. In ne v hrvatskih oratorjev, ki so na enake dneve pred leti slovili kraljevinu in po minuli zmagi nad osiščem po levicarni in pastirskih listih svojih škofov. Še vsako veliko zgodovinsko, učenjaško dognanje, je cerkev v prošlosti proglašila za zmoto v svojem "nezmotljivem" vzhodnemu pomorila precej učenjakov. Nešte to jih je uničila iz občenjem iz človeške družbe. Toda ali se je svet vzlic temu dokazanemu klerikalnemu varanju kaj izpametoval? Prav nič. Kar pogljemo v Francijo v Italijo, pa lahko še v marsikrat drugo katoliško deželo. V vseh so stare navade in stara miselnost železna srajca.

Zdravstvo v naši deželi je — kot bi rekel — sijajno — kadar ga more placi. Ampak že pokojni Roosevelt je poudarjal, da ved kot ena tretjina našega ljudstva nima dovolj dohodka, da si bi moglo privočiti zdravnika, bolnišnico in zdravila. Torej pomirje predčasno. Predsednik Truman, ki tudi ni bogataš — se je v minuli volilni kampanji na to spomnil in priporočil obližnato zavarovanje vseh Američanov za bolniško podporo in za zdravniško oskrbo. Takšno zavarovanje je zelo priporočal prejšnji predsednik F. D. Roosevelt, (Konec na 4. strani)

V Grčiji imajo da se je preveč udinjal kominform v boju proti Titu. Mar ni baš Jugoslavija lani in predlanskem Albaniju toliko pomagala, da smo njeni prebivalci dovolj zavestni.

Za govornika glavne pozornosti je bil oblačen sredozemski veleposlanik Sava Kosanovič. A ga zaradi zadržkov ni bilo. Na domestoval ga je drug govornik — namreč jugoslovenski konzul Vukmirovič, ki uraduje v Chicago, in jugoslovanski novinarski ataši iz Washingtona Ljuba Dernič. Vsak na svoj način sta naglašala, da si nova Jugoslavija gradi socializem, a po shodu je izgledalo, da se nekateri izmed navzočih, ki se ravnajo po novi liniji svojega strankinega urada v New Yorku, oziroma po izjavah kominforma, z njima niso strinjali in je bilo kot je običaj v ondotnih deželah, mnogo besedilna in drugače pa je vse dobro izšlo.

V Albaniji je nekaj ljudi, ki smatrajo, da se je premier Hodža preveč udinjal kominformu v boju proti Titu. Mar ni baš Jugoslavija lani in predlanskem Albaniju toliko pomagala, da smo njeni prebivalci dovolj zavestni.

Dalje je v tej številki poročilo o stanju Proletarca, in pa kako ter čemu je nastal dolg, kako se nam razvija delo pri Koledaru, Prosvetni matici itd.

O tem piše na drugi strani v tej številki tudi John O'Brien.

V prejšnji izdaji je polemiziral o naši vlogi v progresivni stranki John Tancek iz Youngstowna, O., v prihodnjem pa bo Anton Zornik iz Herminie, Pa.

Glede našega gibanja je bilo na seji eksekutive JSZ in Prosvetne matice dne 26. novembra ugotovljeno, da bomo potrebovali priljubo takozvane reorganizacije. Naša zveza je bila v prvi svetovni vojni glavna sila v delu za JRZ, a v drugi vojni pa so zasnovani SANS na podlagi za sličen program tako, da bi zanj in vanj pritegnil tudi katoličane, kar se je zgodilo — z velikim neuspehom seveda. In tako je JSZ ostala zanj, ker je tradicionalno protiklerikalna.

Vendar pa je naše gibanje zidano na trajnosti, ker ni bilo ustanovljeno za tako začasno dobo. In sedaj, ko so stvari priljubo izčišcene, bomo prišli v prihodnjem letu skupaj na zboru, na katerem se bomo domenili kako nadaljevati v bodoče tako, da nas vnašnji vetrovi ne bodo več zanašali v kake oportunistične akcije skupno z duhovščino, o kateri smo v tem listu od začetka ugotavljali, da s takimi metodami ne bomo nikoli koristili programu, kakršnega ima JSZ in splošno naše gibanje.

Sedaj — ob priljubi božične sezone, na naše prijatelje zelo apeliramo, da naj nam pomagajo pridobiti do novega leta saj par sto novih naročnikov. Je izvedljivo, ako se v ta namen potruditi saj dve sto naših čitateljev.

Poskusimo in leta bomo zaključili tako, da nas ne bo skrbelo za obstanek po novem letu temveč bomo imeli toliko več časa za razne druge aktivnosti. Torej naprej!

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.

GLASILO JUGOSLOVANSKE SOČIALISTIČNE ZVEZE
 NAROČNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75;
 za četrto leto \$1.00.
 Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do početja popoldne za priobčitev v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Jugoslav Workmen's Publishing Co., Inc. Established 1906.

Editor..... Frank Zaitz

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.
 Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC .

2301 S. Lawndale Avenue CHICAGO 23, ILL.
 Telephone: ROCKWELL 2-2864

Ali sploh imamo dve stranki?

Republikanski politiki, in pa dnevni, ki so jih podpirali v minuli volilni kampanji, se še vedno ne morejo načuditi, kako da jih je doletel toljek in povsem nepriskakov poraz.

Kaj je naroč z republikansko stranko, se sprašujejo v razpravah v člankih, na shodih, v radiu in na svojih zaupnih konferencah.

"Kaj je z našim dvostrankarskim sistemom?" se razočarano vprašujejo.

Nekateri, med njimi čikaški Robert McCormick, tolmačijo, da republikanske stranke ni več, ker je postala le še nekaka filiala demokratov. Lastni "največjega svetovnega dnevnika" čikaške Tribune, McCormick, jo naziva za "me too" stranko. Češ, da od kar je Roosevelt bil prvič izvoljen, so republikanski politiki zatrjevali drug za drugim, da so tudi oni za njegov program, torej "me too". To med volilci ni vleklo. Zato je propadel Wendell Willkie, nato Thomas Dewey in letos spet Dewey, ker je bil v kampanji brez programa: Za vse, za kar se je dušal Harry S. Truman, ki je bil tudi Dewey, torej "me too", pravi McCormick.

V resnicu dvostrankarskega sistema v Zed. državah že dolgo ni več. V pravem pomenu besede ga sploh nikoli ni bilo. Kajti že od nekdaj sta obe stranki za en in isti ekonomski sistem — torej za družabni red izkorisčanja ljudskih množic v prid poslujučega slova.

Obe sta v kongresu sprejemale postave, ki so bile v prvi vrsti v korist privilegijev. Šele v strašni ekonomske krizi, ki nas je zadela po letu 1929, je bilo na silovit pritisk dinamičnega predsednika F. D. Rooseveltja sprejetih nekaj socialnih postav, ki pa so bile poslanec obeh strank trin peti. Pozneje so bile deloma omiljene, ali pa ignorirane, kar pa se organiziranega delavstva tiče, je pa dobro od obeh strank Taftov-Hartleyjev zakon, ki ga je v minuli kampanji obljubil predsednik Truman odpraviti. Sečaj je obljubo v toljku spremenil, da bo odpravljen šele ko bo nov zakon sestavljen. V novem pa da ne bo več unjam toljko sovražnih točk kot jih je v sedanjem.

Torej kaj večjih sprememb ne bo.

V novem zveznem kongresu je samo en poslanec, ki je bil izvoljen na listi druge stranke, namreč Marcantonio iz New Yorka. Vsi drugi so demokrati in republikanci. Vsi so za sedanji ekonomski sistem. Vsi za "svobodo podjetništva" (za kapitalizem), vsi stikujejo za "komunisti" in vsi se dušajo proti Sovjetski uniji.

Ako imajo v totalitarnih deželah samo eno stranko — nam v njih lahko ocitajo, da nismo tu nič boljši, le več hinavščine je pri nas. Kajti imamo za mamilo dve stranki, ki pa sta eno kar se programa in pa protijudskih delavnosti tiče.

Rusija ni v intervenciji na Kitajskem — torej temu naj bi bila naša vlad?

Po drugi svetovni vojni smo dali Ciang Kajškovemu režimu na Kitajskem v njegovi vojni proti komunistom tri milijarde pet milijonov dolarjev.

Rusija pa kitajskim komunistom ničesar.

Vzlije temu vladu diktatorja Ciang Kajška vojno izgublja in nas kliče, da naj gremo tja "posredovati" z vso svojo oboroženo silo.

Komu v korist?

Kajpada Ciang Kajškovi vlasti, ki je toljko koruptna, tako gnila in nesposobna, da je nad njo naš sedanj državni tajnik general Marshall že pred leti obupal. Bil je na Kitajskem v vlogi posebnega odposlanca našega predsednika in je šel tudi med komuniste ter govoril z njihovimi voditelji ter s poveljniki komunistične armade. Ko se je vrnil, je dejal predsedniku in javnosti, da se mu zdi položaj na Kitajskem brezupen zato, ker je kitajska (Ciang Kajškova) vlast gluha za ameriške nasvetne. Od nas zahaja le denar in dajatve v materialu, a na pametna ameriška navodila pa se ne ozira.

Tudi to je dejal Marshall, da se kitajskih komunistov ne sme primjeriti k newyorškim komunistom. Tam je v revolucioni kmetijski proletarijet povod drugod po svetu pa imajo komunisti svoje zaledje v industrialnem proletariatu in v revnejšem srednjem sloju — največ med intelektualci. Na Kitajskem pa vodijo socialno revolucijo agrarci.

Sedaj, ko je tu žena nedemokratičnega, protosocialnega kitajskoga diktatorja Ciang Kajška, apelira direktno na ameriško ljudstvo in na naš novi zvezni kongres, naj pridejo Kitajski na pomoč v vojni proti komunizmu z vso svojo silo — češ, da bo to ne samo kitajski temveč tudi Zed. državam v korist. Kajti skozi Kitajsko podvržejo komunisti, bodo v doglednem času zavladali nad vso Azijo. To se pravi, vladala bo Moskva.

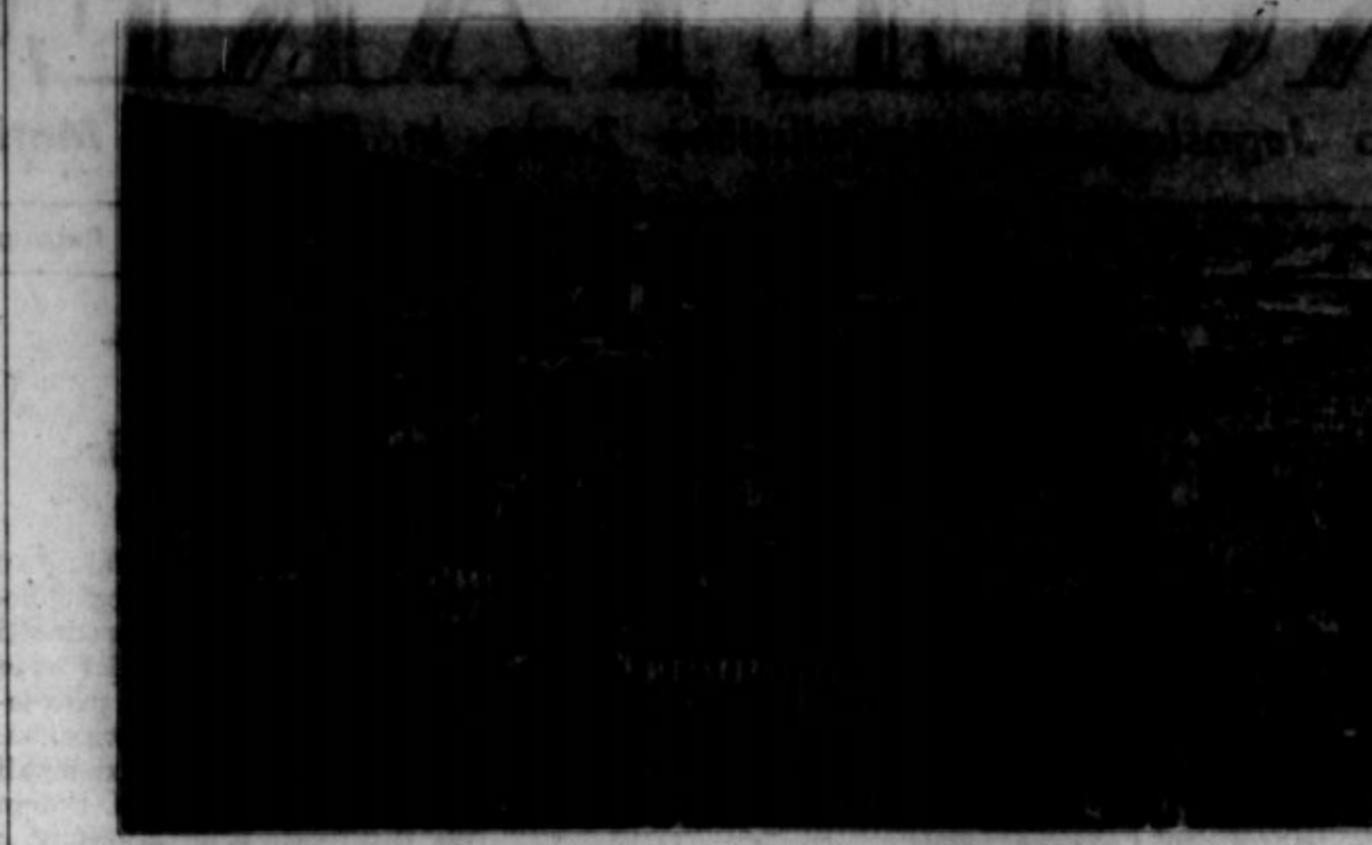
Resnica je, da ni Moskva kitajskim komunistom še prav nič pomagala — pač pa je podpria Ciang Kajška in njegov trhi režim. Vse kar je Rusija storila v pomoč kitajskim komunistom je bilo to, da jim je v Mandžuriji prepustila nekaj zalog japonske munitione.

Clankar K. M. Landis ugotavlja v dnevniku Sun-Times med drugim:

V kitajski komunistični armadi ni Rusov — ne v vlogi svedovalec, ne kot učitelji.

V nacionalistični armadi pa vežbajo vojaštvo ameriški častniki, zlostili smo jo z našimi letali, z našimi ledjami, z našo munitionjo in našim živečem.

Vred sovražne protisovjetske propagande ameriška javnost ne ve, da je tudi sovjetska vlast podpirala ali pa še podpira Ciang

LJUBLJANA ima v sedanji jugoslovanski zvezni republiki veliko važnejšo vlogo kot pa jo je imela na Kranjskem in na Slovenskem sploh v bivši Avstriji ali pa v jugoslovanski monarhiji po prvi svetovni vojni. Ljubljana je sedaj glavno mesto slovenske republike in pa toljkega prenavljanja, ko' ga v tem mestu in v Sloveniji sploh niso se nikdar pozvali. Ima sedaj zelo izpolnjeno univerzo, razne nove učne zavode, novo industrijo in pa nagon za še večjo porast.

AMERIŠKI VOLILNI SISTEM ZA PREDSEDNIKA NE TEMELJI NA TAKOZVANI "POPULARNI" VECINI

V letosnjem letniku Ameriškega družinskega koledarja je članek o načinu predsedniških volitev v Zed. državah s tabelo

glasovali i nizid poslali oziroma naznani predsedniku senata v Washingtonu. Tam so bili glasovi prešteeti in določeno je bilo kdo bo bodoč predsednik in podpredsednik dežele.

Ljudstvo v splošnem je mnenje, da večina izvoli predsednika. Toda dogodilo se je že, da je imel manjšino glasov, tod večino elektorjev.

Informativna družba "Common Council" razлага z ozirom na minule predsedniške volitve naš zastareli volilni sistem s sedečim člankom:

Mnogi Američani se ne zavajajo ko volijo za predsednika Zed. držav, da istega ne volijo direktno, pač pa glasujejo za predsedniške "elektorje", ki jih nominira stranka, katera kandidate si izberejo oziroma zanj glasujejo. Nedvomno tudi Američani žive v državah, kjer politične stranke nimajo navedenih na glasovnici imen elektorjev, temveč imena predsedniških kandidatov. V nekaterih državah so na glasovnici navedena imena elektorjev. Elektorji so tisti, ki glasujejo kdo bo bodoč predsednik in podpredsednik Zed. držav.

Po tradiciji so elektorji vsake posamezne države vezani, da glasujejo za predsedniške kandidate svojih strank, a njihovo glasovanje, ki je izvedeno 45 dni po splošnih volitvah, je v glavnem formalnost. Ta indirektni način volitve predsednika določa Ustava, imenuje pa se sistem kolegija elektorjev. Uvedli so ta sistem snovatelji Ustave zato, da so zadostili tedanjim potrebam — zdaj je tisti zastarela. V tistih časih je bilo v resnicah le malo mož, ki so bili zares dobro izolani in naobraženi in ravno vsled tega je bilo poverjeno majhni skupini Američanov končno glasovanje za predsednika republike. To so bili možje z dobro izobrazbo in izkušnjami. Ustava je določala izbranje elektorjev v vsaki posamezni državi in sicer toliko po številu, kolikor je imela posamezna država članov v senatu in v zvezni poslanski zbornici. Ti elektorji so na določen dan

glasovali, da so zadostili tedanjim potrebam — zdaj je tisti zastarela. V tistih časih je bilo v resnicah le malo mož, ki so bili zares dobro izolani in naobraženi in ravno vsled tega je bilo poverjeno majhni skupini Američanov končno glasovanje za predsednika republike. To so bili možje z dobro izobrazbo in izkušnjami. Ustava je določala izbranje elektorjev v vsaki posamezni državi in sicer toliko po številu, kolikor je imela posamezna država članov v senatu in v zvezni poslanski zbornici. Ti elektorji so na določen dan

glasovali, da so zadostili tedanjim potrebam — zdaj je tisti zastarela. V tistih časih je bilo v resnicah le malo mož, ki so bili zares dobro izolani in naobraženi in ravno vsled tega je bilo poverjeno majhni skupini Američanov končno glasovanje za predsednika republike. To so bili možje z dobro izobrazbo in izkušnjami. Ustava je določala izbranje elektorjev v vsaki posamezni državi in sicer toliko po številu, kolikor je imela posamezna država članov v senatu in v zvezni poslanski zbornici. Ti elektorji so na določen dan

glasovali, da so zadostili tedanjim potrebam — zdaj je tisti zastarela. V tistih časih je bilo v resnicah le malo mož, ki so bili zares dobro izolani in naobraženi in ravno vsled tega je bilo poverjeno majhni skupini Američanov končno glasovanje za predsednika republike. To so bili možje z dobro izobrazbo in izkušnjami. Ustava je določala izbranje elektorjev v vsaki posamezni državi in sicer toliko po številu, kolikor je imela posamezna država članov v senatu in v zvezni poslanski zbornici. Ti elektorji so na določen dan

glasovali, da so zadostili tedanjim potrebam — zdaj je tisti zastarela. V tistih časih je bilo v resnicah le malo mož, ki so bili zares dobro izolani in naobraženi in ravno vsled tega je bilo poverjeno majhni skupini Američanov končno glasovanje za predsednika republike. To so bili možje z dobro izobrazbo in izkušnjami. Ustava je določala izbranje elektorjev v vsaki posamezni državi in sicer toliko po številu, kolikor je imela posamezna država članov v senatu in v zvezni poslanski zbornici. Ti elektorji so na določen dan

glasovali, da so zadostili tedanjim potrebam — zdaj je tisti zastarela. V tistih časih je bilo v resnicah le malo mož, ki so bili zares dobro izolani in naobraženi in ravno vsled tega je bilo poverjeno majhni skupini Američanov končno glasovanje za predsednika republike. To so bili možje z dobro izobrazbo in izkušnjami. Ustava je določala izbranje elektorjev v vsaki posamezni državi in sicer toliko po številu, kolikor je imela posamezna država članov v senatu in v zvezni poslanski zbornici. Ti elektorji so na določen dan

glasovali, da so zadostili tedanjim potrebam — zdaj je tisti zastarela. V tistih časih je bilo v resnicah le malo mož, ki so bili zares dobro izolani in naobraženi in ravno vsled tega je bilo poverjeno majhni skupini Američanov končno glasovanje za predsednika republike. To so bili možje z dobro izobrazbo in izkušnjami. Ustava je določala izbranje elektorjev v vsaki posamezni državi in sicer toliko po številu, kolikor je imela posamezna država članov v senatu in v zvezni poslanski zbornici. Ti elektorji so na določen dan

glasovali, da so zadostili tedanjim potrebam — zdaj je tisti zastarela. V tistih časih je bilo v resnicah le malo mož, ki so bili zares dobro izolani in naobraženi in ravno vsled tega je bilo poverjeno majhni skupini Američanov končno glasovanje za predsednika republike. To so bili možje z dobro izobrazbo in izkušnjami. Ustava je določala izbranje elektorjev v vsaki posamezni državi in sicer toliko po številu, kolikor je imela posamezna država članov v senatu in v zvezni poslanski zbornici. Ti elektorji so na določen dan

glasovali, da so zadostili tedanjim potrebam — zdaj je tisti zastarela. V tistih časih je bilo v resnicah le malo mož, ki so bili zares dobro izolani in naobraženi in ravno vsled tega je bilo poverjeno majhni skupini Američanov končno glasovanje za predsednika republike. To so bili možje z dobro izobrazbo in izkušnjami. Ustava je določala izbranje elektorjev v vsaki posamezni državi in sicer toliko po številu, kolikor je imela posamezna država članov v senatu in v zvezni poslanski zbornici. Ti elektorji so na določen dan

glasovali, da so zadostili tedanjim potrebam — zdaj je tisti zastarela. V tistih časih je bilo v resnicah le malo mož, ki so bili zares dobro izolani in naobraženi in ravno vsled tega je bilo poverjeno majhni skupini Američanov končno glasovanje za predsednika republike. To so bili možje z dobro izobrazbo in izkušnjami. Ustava je določala izbranje elektorjev v vsaki posamezni državi in sicer toliko po številu, kolikor je imela posamezna država članov v senatu in v zvezni poslanski zbornici. Ti elektorji so na določen dan

glasovali, da so zadostili tedanjim potrebam — zdaj je tisti zastarela. V tistih časih je bilo v resnicah le malo mož, ki so bili zares dobro izolani in naobraženi in ravno vsled tega je bilo poverjeno majhni skupini Američanov končno glasovanje za predsednika republike. To so bili možje z dobro izobrazbo in izkušnjami. Ustava je določala izbranje elektorjev v vsaki posamezni državi in sicer toliko po številu, kolikor je imela posamezna država članov v senatu in v zvezni poslanski zbornici. Ti elektorji so na določen dan

glasovali, da so zadostili tedanjim potrebam — zdaj je tisti zastarela. V tistih časih je bilo v resnicah le malo mož, ki so bili zares dobro izolani in naobraženi in ravno vsled tega je bilo poverjeno majhni skupini Američanov končno glasovanje za predsednika republike. To so bili možje z dobro izobrazbo in izkušnjami. Ustava je določala izbranje elektorjev v vsaki posamezni državi in sicer toliko po številu, kolikor je imela posamezna država članov v senatu in v zvezni poslanski zbornici. Ti elektorji so na določen dan

glasovali, da so zadostili tedanjim potrebam — zdaj je tisti zastarela. V tistih časih je bilo v resnicah le malo mož, ki so bili zares dobro izolani in naobraženi in ravno vsled tega je bilo poverjeno majhni skupini Američanov končno glasovanje za predsednika republike. To so bili možje z dobro izobrazbo in izkušnjami. Ustava je določala izbranje elektorjev v vsaki posamezni državi in sicer toliko po številu, kolikor je imela posamezna država članov v senatu in v zvezni poslanski zbornici. Ti elektorji so na določen dan

glasovali, da so zadostili tedanjim potrebam — zdaj je tisti zastarela. V tistih časih je bilo v resnicah le malo mož, ki so bili zares dobro izolani in naobraženi in ravno vsled tega je bilo poverjeno majhni skupini Američanov končno glasovanje za predsednika republike. To so bili možje z dobro izobrazbo in izkušnjami. Ustava je določala izbranje elektorjev v vsaki posamezni državi in sicer toliko po številu, kolikor je imela posamezna država članov v senatu in v zvezni poslanski zbornici. Ti elektorji so na določen dan

v Washington, kjer jih odpre

PRIPOVEDNI DEL

Miško Kranjec:

Fara Svetega Ivana

ROMAN

(Nadaljevanje.)

"Oprostite," je rekla Giza, "nisem še pripravila. Malo bo ste počakali..."

"Prišla sem bolj zgodaj, da bi tudi zanj pripravili," je odvrnila Giza in se ozrla po Matiji. Tudi ženska se je ozrla po njem in si ga celo radovedno ogledala. Potem sta se Giza in gostilničarka dogovorili, da bo poslej tudi Matija hodil sem na hrano, kadar bo seveda tu.

"Tačas pa prinesite malo vina," je rekel Matija, ko se je ženska obrnila.

"Glej," se je nasmehnila Giza. "Jaz bi se niti ne spomnila, pa ne zato, ker je še predpolne, ampak... kar odvadila sem se že takih stvari. Pa ga bom zdaj tudi sama kozarec na svoje zdravje in na twoje vrniltev!"

Ko sta sedela, je Matija dejal: "Smešno, kam naju je zanesla pot. Nikdar nisem mislil, da bom moral še tu hoditi! Praviš, da je hudo klerikalno gnezdo?"

"Večjega menda ni na svetu. Stajerski klerikalizem! Ce-pet ljudi v vsej vasi ni klerikalcev, potem je to zelo mnogo! Boš videl, to niso kmetje pri vas ali pri nas, dasi je tudi tam hudo. Vsi so nahajščani, kar tako že vnaprej, za vsako stvar. Učitelji tožijo, da jih gledajo po strani kot hudodelce ali vsaj škodljivice in svoje sovražnike! Bog ne daj, da bi kdo od njih ne šel k maši! Kar preplašeni so, kakor bi se njim moglo kaj zgoditi, ker jaz ne hodim. Zadnjič je upravitelj nekaj menčal okoli mene, pa sem ga razumela in mu povedala, da pojdem samotrat, kadar pride name red za nadziranje otrok pri maši. Sploh ne razumejo, kako da se nisem zglasila pri župniku, ko je ta tako rekoč dolžnost slehernega učitelja, ki pride na šolo. Kaplanu pa sem kar povedala, naj se mi predstavi, ker se je vrtel okoli mene in me samo gledal. Pa je res iztegnil roko in povedal svoje ime. Zdaj ne vedo, kaj naj si mislijo o meni..."

"Cudna je ta naša domovina," je dejal Matija po premislu. "Se zdaj bi radi imeli same sužnje v državi. Ne vidijo, kaj se pripravlja..."

"Naši prihajajo," je rekla Giza, ko je skozi okno zagledala, da prihajajo ljudje.

Res je kmalu nato vstopilo troje ljudi: dve dekleti in moški. Giza jim je predstavila Matijo, prisledili so, a mučeno molčali. Poznali so ga že ysi. Se preden je prišla Giza, jih je že kaplan opomnil, kdo pride. Zdaj so vedeli o njem še, da je bil zaprt. In s te strani je bil zanje zanimiv: človek, ki prihaja naravnost iz ječe. Matija jih je pregledal drugega za drugim, ne da

reš v povestitih in romanah, toda kljub strahotam, ki naj bi jih predstavljale, je tičalo za tistimi zamreženimi in mračnimi okni še vedno nekaj ne samo skrivnostnega, ampak tudi čarobnega.

Matija jim je pripovedoval o njih, toda čutil je, da tistega, kar človek doživlja v ječi, ko je sam med štirimi stenami, ko tehta, kako se bo nekje zunaj odločilo o njem, tistega ne bo mogoče nikdar povedati, nikdar opisati. Čutil je še več; da vse, kar tam doživiš, nekako tudi tam ostane. Ne samo tvoj podpis, ki ga kljub vsemu odporu naposled le napraska na stene, ne samo mnoge oplolke opazke tebi neznanih ljudi, v ječi ostane tudi del tvoje duše. Ko prideš iz nje, ti nečesa manjka, da si na drugi strani spet nosiš s seboj nekaj več in si v nekem pogledu bogatejši, le da je to bogastvo take vrste, da ga ne more podariti ljudem. Ostane samo tebi. Cutiš tudi vedno, da je med teboj in ljudmi poslej nekak zid, pa če hočeš ali ne.

Iz vse tiste muke... telesne muke v policijskih zaporih. Ko je bil prvič zaprt, so ga pretepal po rokah, da so mu zatekle, kakor bi mu hotele popokati. Nekoč je Giza pripovedoval o tistem mučenju, toda povedal nič. Niti malo ni mogel povedati. Zdelo se mu je, da so tudi tiste muke ostale za vekomaj v ječi. Vedel je, da so bili drugi še huje mučeni. In vendar —, tudi tisto je ostalo za zamreženimi okni.

Toda se hujše so duševne muke. Predvsem, ko si prvič zaprt. Ne, o tistem trpljenju ni mogel govoriti. Zdelo se mu je, da se ga je bil nekje otrezel in zdaj že niti sam ne verjame, da je trpel.

Vedel je, da to nima nikake zveze ne s filmskimi ne s knjižnimi ječami. Ali je mogoče opisati sladkost, ki jo čutiš, ko dobiš po dolgem času cigaret? Ali radosť, ko dobiš pismo od ljubljenebitja in iz njega čutiš vso njegovo zvestobo?

Ne. Niti radosti niti trpljenja ni mogoče opisati, pa če si vse toše tako in tolikorat doživljal. Matija je pripovedoval, dokler naposled ni čutil, da nekje dalje ne more več, da za tisto ni besede. Obmolknil je.

Ste že fraj?" je vprašal Matijo in se nasmehnil. Govoril je počasno, nekam utrujeno, vendar glasno. Tudi njegove sicer sinje oči so bile videti utrujene, kakor da je vso noč popival in se še ni prespal. Pa se je včasih doževalo, kakor bi gledal nad vse sanjavjo, včasih pa, kakor bi bolčal v človeka.

"Ze," je odvrnil Matija, "v trokek so mi odpovedali stanovanje..."

Ko so videli, da mu ni prav ničučeno govoriti o ječi, so ga zaceli v vsej strani spraševati o tej stvari. — Nazadnje, ječa je bila vedno zanimiva za vse tiste ljudi, ki niso nikdar pogledali vanjo. Ječe lahko vidiš v filmih, včasih tudi na odru, o ječah bodovali.

Vse, kar jih je navdajalo do njega, še preden so ga srečali, prvo uro ni moglo splahneti. Ne da bi vedeli, od kje je to priskočilo. Ena sama župnikova beseda: "Dobili bomo nevarnega človeka v naš kraj, glejte, da vas ne bo zastrupil" še ni mogla ustvariti vsega nerazpoloženja do njega. Prišlo je tisti trenutek, ko so zvedeli, da pride Giza na njihovo šolo in ko je priskočil tudi pismo na upravitelja, ki ga je vsem prebral, in ko je tudi župnik povedal svoje, ker je najbrž prav tako dobil pismo. Dasi niso hoteli in dasi še niso bili tako zastrupljeni, so vendar nekote čutili, da prihaja medne strašne nevarnosti v podobi komunizma. Leta in leta so morali poslušati o tej nevarnosti, o tem "strupu". In ta stupri je po brezkrnjem pripovedovanju nadel strgano obliko razbojniškega človeka, kuštravo glavo, razvratno živiljenje, polsilovo, poleg vsega pa vsiljivo pripovedovanje, zavajanje množic in posameznikov z osladnimi pridigami in z obljubami o zemeljskem raju. Ceprav je vsak teri od njih poznal kakega človeka, o katerem je vsaj slutil ali pa celo vedel, da je komunist, jih je pred novim človekom spet navdajalo isto, kar je navdajalo vse druge ljudi in kar so klerikalci tudi hoteli doseči: odpor proti tej nevarnosti. In v nekem pogledu se jim je res posrečilo z bujno fantazijo pri ljudeh ustvariti že kar vnaprej tak odpor.

(Dalje prihodnjič.)

Naročite si prihodnji letnik Ameriškega družinskega kolektivca!

Ko so državni s svojim gulinim, koruptnim ekonomskim sistemom obubožali svoje dežele, se sedaj trudio dokazati, da je vsemu nepokoju kriv "komunizem". Drevo, ki so si ga izpodigali drug drugemu, pa skušajo sedaj sestaviti nazaj z Marshallowim planom.

Z UPRAVNIŠKE IN UREDNIŠKE MIZE

Bivši upravnik Proletarca Anton Žagar iz Denverja, Colo., se je oglasil pri nas. Bil je tu s soprogom ter njuno 20 mesecov staro hčerko. V Denverju lastuje kabine za turiste in pravi, da mu gre posel jako dobro. V sklad za ohranitev Proletarca je prispeval \$25.

Društvo "Bled" Jugoslovanske podprtne zvezze "Sloga" v Milwaukeeju je prispevalo \$10. Vsoto je poslala tajnica Josephine Ernst.

Anton Shular, Arma, Kans., je poslal v ta sklad \$6.50 in načrtnino in pa prispevke listu v podporo, skupaj \$24.

Geo. Sheffr, Myton, Utah, je poslal \$4 za načrtnino in \$10 v tiskovni sklad.

V. Kobilca, Astoria, New York, je obnovil načrtnino in prispeval \$5 v sklad za ohranitev Proletarca. V pismu pravi med drugim: "Upam, da se vam posreči ta časopis ohraniti, kajti vti napredni časopisi so nam sedaj potrebenjši kot še kdaj prej." Victor Kobilca se je med svojimi domžalskimi rojaki v New Yorku in v Chicagu tudi zelo potrudil v zbiranju prispevkov za zgraditev zadružnega doma v njegovih rojstnem vasi Jaršah.

V Chicagu so prispevali v sklad za ohranitev Proletarca Fred in Frances Vider \$10, Jacob in Mary Putz \$5.50 in Anton Gradišek \$2. Slednja dva sta obenem obnovila načrtnino.

Michael R. Kumer in njegova soprona iz Universala, Pa., sta prispevala \$12 v tiskovni sklad in obnovila načrtnino na list.

Mary Stroj iz Indianapolisa je prispevala skupno s svojim možem Valentimom \$10 v tiskovni sklad in nekaj drugi, ki so bili že omenjeni v izkazu na četrtni strani. V pismu poudarja, da je zelo veseli, ker se tradimo Proletarco ohraniti, kritizira one, ki so odpadli od nas in nam želi v naših naporih vso srečo ter vošči našim načrtnikom veselje praznike.

Victor Zupančič, Chicago, obnavlja načrtnino in dodaja k nji običajno \$2. Pravi med drugim: "Moje mnenje je, da je list vreden vsote pet dolarjev. Brez nje bi v tej obliki ne mogel izhajati, posebno ne v današnjih razmerah."

Frank Klun, Chisholm, Minn., je v minulem mesecu poslal vsoto za tri celoletne načrtnine in \$15 za kritijo dolga v tiskarni. Od tega je prispeval \$10 in in \$5 pa A. N. S. V pismu Frank pravi, da se bo s prispevki še oglašil.

V društvu št. 153 SNPJ v Youngstownu, O., so nabrali v tiskovni sklad \$3.03. Tajnica Mary Nemec piše, da iz blagajne niso mogli ničesar prispevati.

Joseph Novak, Peru, Ill., je v

minuli volilni kampanji zastopal pravilno stališče. Zameri pa vojnim veteranom, ker so bili v volilnem boju tako proti Wallaceju in Taylorju, dasi sta baš ona dva delovala in delujeta za svetovni mir in pobijata politiko starih dveh strank, s katero nas vodita v novo svetovno pokolje. Pravi dalje: "Ako je reakcionarjem vsakod, ki deluje za mir komunist, potem sem tudi jaz komunist."

Anton Vidmar, Davis, W. Va., se je oglasil z vsoto \$3 in Blaz Mezori v Los Angelesu s prispevkom \$10. Ob enem je sporočil, da dveh naročnin v starikraj ne bo več obnovil, ker so mu od tam sporočili, da Proletarca zelo nereno prejemajo.

Prej smo omenili Antonia Zornika iz Herminie, Pa. Pred nami je že za omembu v tej koloni njegovo prvo pismo iz minulega meseca, v katerem je poslal za načrtnino, oglase in v tiskovni sklad \$100.95.

John Selak, Sherman Oaks, Calif., je prispeval \$20 in Joe Bozich (Los Angeles) \$5. Anton Jansa iz Clevelandu je poslal v tiskovni sklad \$30. Imena so bila načrtnino, oglase in v tiskovni sklad.

— Tako si izgubil že dva dni. — Tretji dan sem bil že ob 10. uri na zdravstvenem uradu, a reklam so mi, naj se vrнем ob pol 11. Končno sem bil pred zdravnikom. Vprašal ni, kdo sem, legitimacije ni zahteval, pogledal mi je spodnji del levega očesa, podpisal listek in me odštolil. Ce bom kdaj potreboval uradno zdravniško izpričevalo, bom poslal postreščka; saj je vseeno. — V uradu so nato zahtevali kolekovan papir za 60 lir. Ko sem šel ponj, je bila trafiačka že zaprt. Ker popoldne ne uradujejo, je bilo za danes konč.

— Za božjo voljo, Janez ali si to ti?

— Jaz sem, jaz. In velika tolažba je zame, da me sploh še kdo pozna. — Kaj ti je? Še nedavno si bil cvetoč kot roža. — Ena sama beseda ti pove vse: Birokrat. Poslušaj! Prosil sem za službo v nekem javnem uradu. Zahtevali so zdravniško izpričevalo, ki naj bo uradno, ob občini. Razmeroma hitro sem počival, da se moram zglasiti na zdravstvenem uradu v ulici Cavana 16. Sel sem tja ob 9. uri, toda moja domnevna, da bom načel vse že v polnem delu, se ni uresničila. Vratar me je smehljale pozval, naj gre v državnički palacu na Glavni trg, da mi tam overovijo podpis zdravnika. Nasel pa sem že zaprto in ko sem nasledni dan izročil uslužbenec izpričevalo, mi je milostno načrtil, naj predem ponj pojutrišnjem. Overovljenje podpisa na lahka stvar; treba je za to dva dni, in končno mi je uradnik izročil listino. Njegove oči so se bleščale, kakor da bi hotel reči: "No, ali smo hitri?"

— Sedem dni. Malenkost!

— Da, sedem izgubljenih dni. Napravil sem kakih 20 km ceste, 746 stopnic, 5 ur postajanja v vrsti in doživel sem več nego 15 smehljajev. Moje noge so učinile, apetita ni več, v prvi me bode in od jeze se mi je žolč razlil. Saj me vidiš. Imam v roki uradno izpričevalo, da sem zdrav. Z njim grem zdaj v bolnič in zaposlim, da me sprejemajo na zdravljivanje.

NE ČAKAJTE,

da prejmete drugi ali tretji opomin o potrebi načrtnini.

Obnovite jo čim vam poteče. S tem prihramite upravi na času in stroških, ob enem pa izvršite svojo obveznost

PRVA SLOVENSKA PRALNICA

Parkview Laundry Co.

1727-1731 W. 21st Street

CHICAGO 8, ILL.

Fina postrežba — Cene zmerne — Delo jamčeno

TELEFONI: CANal 6-7172—6-7173

ZA LICNE TISKOVINE VSEH VRST
PO ZMERNIH CENAH SE VEDNO
OBRNITE NA UNIJSKO TISKARNO

ADRIA PRINTING CO.

Tel. Michigan 2-3145

1838 N. HALSTED ST.

CHICAGO 14, ILL.

PROLETAREC SE TISKA PRI NAS

Porocilo za uredništvo, upravnštvo, za Prosvetno matico in JSZ

Poročevalec FRANK ZAITZ na seji eksekutive

dne 26. novembra 1948

Redne seje našega odbora že nismo imeli od 20. februarja t. l. Urednik je bodisi ustreno ali telefonično vprašal, aki bo jo mogli sklicati na ta in ta datum, a vsikrat je eden ali drugi, ali po dva odgovoril, da ima drugo sejo, ali pa kak nujno važen opravek. Seje s par člani navzeci pa so neučinkovite.

Dokler smo imeli redne seje vsak prvi petek v mesecu je nekoč šlo. Ko pa smo jih par opustili, si je vzela tu datum za svoje seje podružnica Sansa. Predno je to storila, me je Šodra. Louis Zorko vprašal, da ako jih ne mislim obnoviti na ta dan, bodo prvi petek oni vzel.

V položaju, v kakršnem smo se letos nahajali, bi seja sama na sebi težko kaj pomagala, razen s sklepi. A za izvrševanje sklepov je treba ljudi, ki bi opravili potrebitno delo, in teh nam je baš letos izredno manjkal.

Upravnica je letošnjo poimled obolela (meseca aprila) in po zdravnikovem navodilu je morala z delom včas po več dni prenehati in se zdraviti tudi v bolnišnicu. Zelela je, da ako nam mogoče, naj dobimo na njeno mesto novo moč — kajti dokler se ne utri, bo moral ostati tak dan doma in dela pa bo v tem stanju le po nekaj ur na dan, oziroma kolikor bo zmogla.

V prvih 44 tednih tega leta ji je bilo nakazane celotedenške plače za 19 tednov. Prejema po 40 dol. na teden, ali po odbitju davka \$35.50.

Kampanja za ohranitev Proletarca

Skozi ves ta čas je naš dolg v tiskarni naraščal in dala nam je ultimatum, da moramo ali dolg povrnati ali pa ne prevzamejo koledarja.

Obljubili smo jim plačati tisti dolarjev v oktobru, dva tisoč v novembру, kar smo izvršili. Ostalo bo treba plačati v decembri. Stevilke bodo navedene pozneje.

Ako se izračuna to dobo na tedne dela, bi pomenilo, da je upravnica delala vsega skupaj na podlagi prejete plače 19 tednov, urednik pa je bil 26 tednov sam. To ga je zelo težilo pri izvrševanju njegovih uredniških poslih, ker treba je odgovarjati na telefon za vse posle in odpisati, kadar kdo trka, pojasnjati v to in ono, uredniško delo pa je s tem moteno in toliko bolj utrudljivo.

Mrs. Anne Beniger je izborna pisarnika moč, prvovrstna knjigovodkinja in dobra he samo v angleški temveč tudi v slovenski korespondenci.

Ker tega dela iz poimljenega vročnika ni mogla vršiti kot ga je dokler je mogla stalno delati, je zastalo marsikako rutinsko delo, korespondence nismo mogli izvršiti tako in toliko kajk bi bilo potrebno in počelo mi je kar neprjetno.

Pisal sem nekaterim našim ljudem v Cleveland in v Milwaukee ter poizvedoval v Chicago. Toda kako težko je dandas nobiti moč, kakršno potrebujemo v našem uradu, vedo tisti, ki imajo s tem skušnje v svojih uradih. Seveda, kako nesposobno ali za silo sposobno osebo se bi dobito, a zanje bi moral trakti čas, vse jih pokazati in delo bi šlo v takem slučaju slabše naprej.

Precej sta nam pomagala ob večerih John Rah in pa Frank Sodnik, slednji posebno pri zavijanju knjig in tudi v uradu. Priporočam, da ta seja odobri vsakemu \$25, kar naj bo njima vsaj nekaj v priznanje, ker sta bila voljna pomagati.

Kadar sem bil posebno v sti-

ski, ie šla s kopijami v tiskarno Angela Zaitz, včas zgodaj zjutraj, predno je šla na svoje redno delo, ali pa zvezér, ob mnogih pondeljkih pa mi je pomagala lepiti strani za vlaganje gradiva v forme.

Nekaj dela mi je delo tudi čiščenje. Svoječasno je tu čistila Mrs. Jeld Grosen vsak dan. Sedaj imamo čistilko le enkrat v tednu. A kadar so v uradih seje in vrsti tu ob nem tudi svoja pisarniška dela, sem zjutraj moral za njimi brišati cigaretne pepli in pometati smeti.

To vam navajam zato, da boste razumeli, čemu mi je toliko težnjevje vrstili tisto delo, katerega bi moral ves dan opravljati — namreč uredniške posle.

Slučajno sva z Arigelo izvedela, da živi pri M. Siferjevih, kjer svet bila na obisku, Clarence Zaitz. "Morda bi pa on pomagal," je rekel. In sem ga vprašal. Deljal je tedaj pri čikinskih Daily News. Bil je pri volji in začasno pomagal nekaj dni, potem pa je tu stalno ostal. Je zelo sposoben tipkar na pisalni stroj in v pomočjo Anne Beniger in uredniški se uvaža v druga dela. Njegova plača je \$40 na teden, ali po odbitju davka \$35.50 na teden. Dela pri nas od 26. oktobra.

S tem je torej točno pojasnjeno glede tega. Z delom smo sedaj zamudeno že prilično došli, posebno ker sedaj tudi upravnica dela daljše ure. (Op.—Dne 7. dec. je odšla v bolnišnico.)

Kampanja za ohranitev Proletarca

Skozi ves ta čas je naš dolg v tiskarni naraščal in dala nam je ultimatum, da moramo ali dolg povrnati ali pa ne prevzamejo koledarja.

Obljubili smo jim plačati tisti dolarjev v oktobru, dva tisoč v novemburu, kar smo izvršili. Ostalo bo treba plačati v decembri. Stevilke bodo navedene pozneje.

Delal sem načrte za posebno kampanjo, ki naj bi prinesla za kritje Proletarcev obveznosti \$5.000 do konca leta.

Podvzeli smo kampanjo v listu, razposlali pisma društvo SNPJ in posebna pisma naročnikom. Odziv je bil dober. In je že dober.

Morda bo kdo vprašal, čemu nismo te kampanje prej podvzeli. Po vsem videzu ne bi bila uspešna radi obilnih drugih akcij za kolekte.

Bile so kolekte za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS, daje v sklad za svobodo tiska, za otroško bolnico, tudi ZOJSA je kolektal, progresivna stranka itd.

Sele so kampanje za SANS

Skipping Around

By Skippy

(Selected articles, revised, and commented on)

TESTIFYING BEFORE THE House small business committee, Morris L. Ernst, New York attorney, declared that the "concentration of wealth will end our system within 10 years" unless monopolies are curbed.

"If the big boys continue to grow bigger," he declared, "the people will decide that there is no other way but to have the government take them over."

Ernst asked for vastly increased appropriations for the Federal Trade Commission, Commerce Department, and antitrust division of the Justice Department.

The greatest menace to American freedom, he declared, is the control of big business over the newspapers and radio stations. "We are in danger of becoming a nation whose opinions are formed by boiler plate," he warned.

☆ ☆ ☆

WASHINGTON policy makers are on the spot. Faced with the task of saving the remnants of some \$4,000,000,000 poured "down the drain" in China since the end of World War II, the administration must either: (1) cut off the flow of money and materials which have cost every American taxpayer \$60 since V-J Day; or (2) march in and take the country over, in the name of saving it from Communism.

It is not only the fact that our money is going down the drain, so to speak, in China, but what is even more serious is the fact that recently 1,250 U.S. Marines arrived at Tsingtao, where 3,500 leathernecks and several ships were already stationed. And no doubt, even more U.S. soldiers and marines may be poured into the country in an effort to "save it from communism," which is one very serious step in the direction of a major conflict.

☆ ☆ ☆

THE REPORT of the Joint Chiefs of Staff Evaluation Board on the Bikini Atom tests have as yet not been released. The report was prepared with expectation of publication after deletion of information the military heads thought should be withheld for security reasons.

On April 6, it went to the White House with a recommendation by Secretary Forrestal, "that it be withheld in view of the probable effect upon the national security."

Much of the politics of the world rests on the assumption that the U.S. will fight the Russians with the atomic bomb, when it may very well be that the American people, if properly informed about atomic bombs, would refuse to let their country use the weapon for such purposes.

Paper Waste Saved

Weyhauser says it can now save the waste involved in making paper. For each ton of paper made there is a ton of waste organic solids. The new process reclaims the organic solids for use as fuel and recovers the cooking acid that formerly went with the waste to pollute streams. It should bring the price of paper down.

UNEVEN RACE

In the three years since the war, wages have lost their race with the cost of living, according to a Bureau of Labor Statistics report.

It says that, though "wage rates" have risen 43 per cent in that period, average "weekly pay" has gone up only 30 per cent, while the "consumer's price index" jumped 35 per cent.

"Weekly pay," of course, is what counts in meeting the cost of living.

HUMANS FOR SALE

The town of Nashua, N.H., is advertising for free enterprisers.

That's the community which was recently left in the lurch by a private industrialist who used his freedom as he saw fit—and who saw fit to take the jobs of 3,000 Americans to other parts where labor would sell itself cheaper.

The New York "Times" carried the appeal for a master. A pool of 3,000 workers awaits somebody who cares to start an industry, the advertisement stated. There is plenty of room to do business, was the assurance given.

Well, those people are just ordinary folks, like all of us are. Probably they voted for the "free enterprise" which has now left them without a way to earn a livelihood. Some of them are home owners who see the value of their properties falling. Most of them believed they had an unalienable right to life, liberty and the pursuit of happiness. Before calamity hit, few of them ever stopped to consider that their rights could be taken away by one man who owned the means whereby their town lived.

Well, that's capitalism. The man who owns the machinery of production owns the people who must use those machines. Owners can use workers or scrap them—whichever pays best. The owner is the master. What can workers do when owners decide to set their servants free? Nashua supplies the answer. They can advertise for another master who will hire them and make profit from their labor. If another owner comes to town, the workers will no longer be free. But they will be employed and they will be able to pay their bills.

Socialists don't think well of the kind of freedom that capitalism offers to working people. They want a higher freedom than that—the freedom that can be possible only when industry is managed by and for everybody instead of by and for private owners who can decide to set workers free... free to rot in idleness and want. —Reading Labor Advocate.)

DON'T LOSE HOURS DOWN THE DRAIN

Many groups are trying to keep lurid comic books out of the hands of boys and girls. More than 50 city governments forbid their sale. In Chicago a large number of parent-teacher and women's organizations are battling this "literature."

Our most valuable citizens are almost without exception those who laid the foundation for a useful life by reading good books when they were young—sometimes when they were very young.

You'll discover as you grow older than even with all the required reading you'll have in high school and in college there still will remain many and many a great book that you haven't had a chance to get to. Why not jump into the good reading NOW? It will repay you richly, now and in the future, while the hours spent over comic books are down the drain for good.—Chicago Sun-Times.

Call not that man wretched, who, whatever ill he suffers, has a child to love.—Southey.

Almost six centuries ago, Roger Bacon listed the following "Six Causes of Teaching Ignorance":

"Reliance on unsound authority. "The over-academic or reactionary attitude.

"Lack of willingness to say 'I do not know.'

"Saying 'I know' when one does not."

"Pretense to wisdom not possessed."

"Fear of, and catering to, the crowd."

They still look like the six principle causes.

REFLECTIONS

By Raymond S. Hofes

I KNOW SOME worried Socialists.

They're stymied by the fact that in the recent election most of the leaders of Organized Labor were backing Democrats. They're ruefully pondering the probability of Labor "capturing" the Democratic Party and making it the political instrument of their group. And they're wondering how they can "get along" with Labor if they continue to have a party of their own when the organized segment of American workers is committed to a different party.

These Socialists, for one reason or another, want to "get along with" Labor. But they also know that having a party means nominating candidates and conducting independent campaigns which must be waged in opposition to all other parties. And that won't be "getting along with."

I'M AFRAID THAT those worried Socialists are wishing for what, at the moment, is impossible. Also that they are refusing to face facts. There is no "getting along with" Labor if Labor continues to back one of the old political parties and Socialists continue to function through a political party of their own. In that case, Socialists must either be in opposition or reconcile themselves to the bitterness of scrapping their own political party.

There is also an ideological barrier to harmony. Labor still believes in private initiative and the profit motive, while Socialists aren't Socialists at all unless they stand for a socialized economy in which human welfare, and not the profit desires of enterprising individuals, will furnish the incentive to human activity.

It doesn't mean the working people at all. It means the leaders of those organizations which have become great under the capitalist profit economy—leaders who are telling workers that the common man's best interests can be served by doing no more than seeking changes within the framework of the existing economic and social order. The policymakers—they are what I've been calling "Labor." They are the leaders who are setting the pace and chartering the course for the millions of people who neither know nor care about ideologies but who are interested in a good life and security.

OUR NAVY OPPOSES CONSCRIPTION

One of the best "editorials" against peacetime conscription appears in an unexpected place—a recent issue of "Our Navy," a magazine widely read by naval men. Speaking of the "draft" law jammed through in the closing days of Congress, it says:

"The draft bill will cost the nation several billion dollars, for an organization which will bring into the Navy hundreds of thousands of men who would rather be doing anything else."

"The performance of such men can at best be no more than mediocre. No man who has been drafted to do a job can ever be expected to do his best."

The appearance of those statements in a navy magazine confirms the fact that many military officers oppose peacetime conscription, but they are "muzzled" by a few top "Brass Hats," who are determined to get every American boy under their power.

The Army is the worst offender in that respect, as the Navy, Air Force and Marine Corps prefer volunteers and have no trouble getting them.

SOCIAL SECURITY QUIZ

What are the circumstances under which lump-sum death benefit payments are made?

Answer. Upon the death of a worker (after December 1, 1939), lump-sum death benefit payments may be made, if all the following requirements are met:

1. The worker must have been either "fully" and "currently" insured at the time of his death. (This will be explained later.)

2. There must be no widow, child or parent who, in the month of death, would immediately be entitled to monthly benefit payments.

3. Claim for the lump-sum death benefits must be made within two years after the death of the person with respect to whose wages the benefit is payable.

What relationship to the deceased worker may entitle a person to be eligible to receive the lump-sum death payment?

Answer. The lump-sum death payment will be made to the person or persons determined by the Social Security Administration to have the following relationship to the deceased:

1. Widow or widower.

2. If there is no widow or widower living, the lump-sum death payment will be made to any person who has paid the burial expenses of the deceased. If burial expenses were shared by more than one person, the lump-sum payment will be divided accordingly.

How are lump-sum payments computed?

Answer. Lump-sum payments to the widow or widower on the death of an insured worker in 1940 or thereafter are equal to six times the amount of his "primary bene-

fit." In case there is no widow or widower surviving, a lump-sum not to exceed six times the "primary benefit," may be payable to the person or persons who have paid burial expenses.

Will you give some examples of that?

Answer. (a) "N" is a married woman, insured under the provisions of the Social Security Act, who dies leaving a surviving widow. Her "primary insurance payment" is computed to be \$21.00 a month. Her widow is entitled to a lump-sum payment of six times the "primary insurance payment," or \$126.00.

(b) "O," an insured worker, dies and leaves no widow surviving him. His "primary insurance benefit" is computed to be \$30.00. Burial expenses of \$200.00 are paid by a friend. The friend will be entitled to a lump-sum payment of six times the "primary benefit," or \$180.00. If the burial expenses had been \$150.00, the friend would have received only \$150.00, because the lump-sum payments made to persons who have paid the burial expenses cannot exceed the actual amount of the expenses paid.

How does a person apply for a social security number?

Answer. The worker makes his application for an account number by going in person or writing to the nearest Social Security Administration field office. Consult your telephone directory for the local address.

OPTIMISTIC ABOUT '48

Personal incomes set a new high in 1948. The Bureau of Agricultural Economics says 1949 incomes will be equally high.

That is the most perfect government under which a wrong to the humblest is an affront to all.—Solon.

U.S. Tosses Monkey Wrench

ON THE VERY EVE of the Six-Nations conference in London to set up an international authority for the Ruhr, the British-American military chiefs in Germany cracked an oversized monkey-wrench into the machinery. Without previous consultation with the other interested nations, France in particular, they announced that the Ruhr industries would be turned back forthwith to German ownership and control. The feeling in France against this decision is more violent than any of its public men has openly expressed. No verbal safeguards or euphemisms—such as calling the new owners "trustees"—alter the basic fact upon which French resentment is concentrated: the new plan ends all hope of effective international control. The British apparently supported the plan with misgivings, since the Labor Party has strongly opposed private ownership of the Ruhr heavy industries, but the Americans were adamant and as usual imposed their will. It is an ironic commentary on the decision that the German workers themselves have bitterly denounced it. The whole performance has been a victory for the view of the American military-financial bosses, but a victory won at a high cost. We can only hope that the official opposition of the French and the indignation of labor and left groups in all the Western countries will make themselves felt in the conference room in London. —The Nation.

THE MINER

By Sidney Angell of Canmore, Alta., Can., who has mined coal for 40 years, 20 of them in a Canadian mine.

The miner is a man of toil. Bathed in his salty sweat, As he mines the coal like a human mole;

Let not the world forget!

The miner is a man of grit. Who seldom admits he's beat, For he'll work like hell and say he's feeling swell

When he can hardly drag his feet.

The miner is a man of spirit And however great the test When he's at his work he doesn't shirk,

He always does his best.

The miner is a man of faith.

Faith in his fellow man; And he'll not forsake an unfortunate mate,

He'll help him all he can.

The miner is a man of hope. A man by experience taught; Though conditions are bad he thinks of the lad

Who'll gain by the battles he's fought.

The miner is a man of strength And in unity he'll stand;

As one the miners fight for a cause

that's right,

They're a sturdy, loyal band.

The miners are men of pride. Though some say theirs is a lowly call;

Their blackened faces only mask their graces,

For they're "gentlemen" to all.

RICIPROCAL TRADE PACT WILL STAY IN

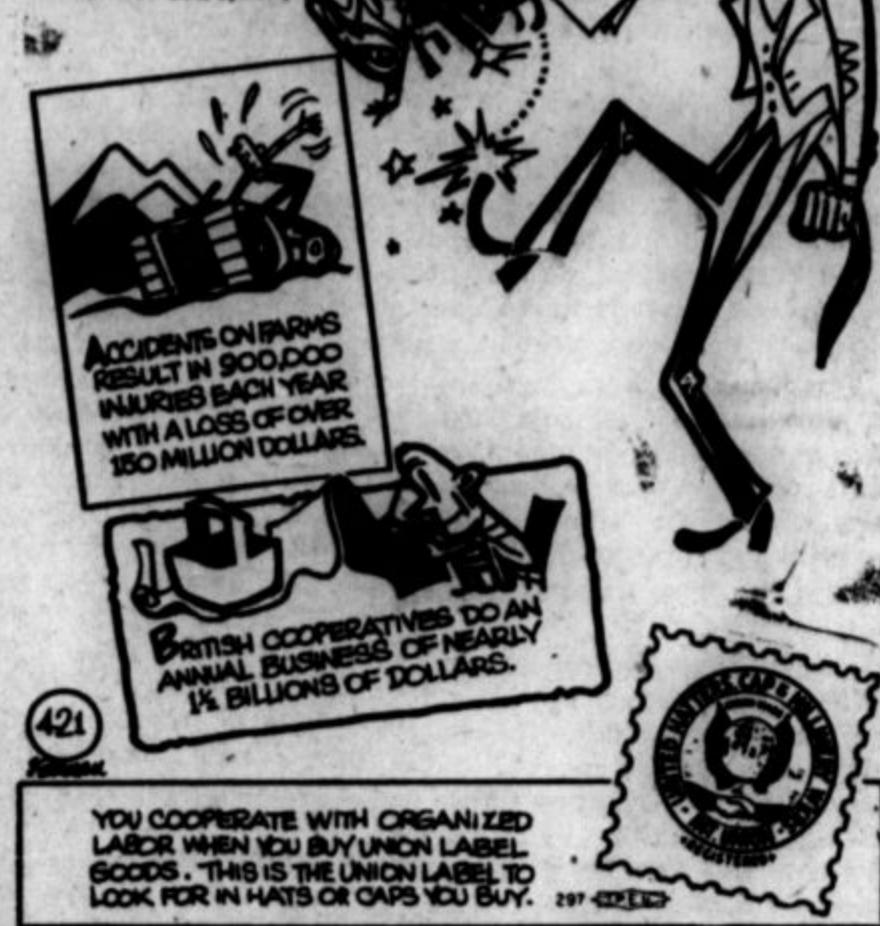
WASHINGTON — One almost certain result of the Democratic victory in the November elections will be approval of the three-year extension of authority for the President to make reciprocal trade agreements, which the 80th Congress refused to grant. President Truman is considered certain to request and obtain this authority from the incoming Congress.

It also seems likely that powers given the Tariff Commission under the Gearhart (R., Calif.) one-year extension will be cut down, if not thrown out. This would restore to the President and to the Committee on Reciprocal Information the power to make reciprocal trade treaties, without the veto power now granted the Tariff Commission and the Congress.

It further seems likely that the International Trade Organization's charter will be approved when submitted to Congress.

THE MARCH OF LABOR

IN A PRECEDENT-MAKING DECISION A NATIONAL LABOR RELATIONS BOARD TRIAL EXAMINER RULED THAT THE BIBB MANUFACTURING CO. OF MACON, GEORGIA, WAS GUILTY OF UNFAIR PRACTICES IN CIRCULATING AMONG ITS EMPLOYEES "THE TRUMPET," AN ANTI-UNION, HATE-MONGERING PUBLICATION.

THE FREE PRESS HAS BECOME A SLAVE TO THE DOLLAR SIGN

WORKING NEWSPAPER MEN

—the lads who write the stuff the papers print—are telling the story of why the American press, in almost unanimously predicting Dewey's election, sustained the greatest flop in its history.

"Never has the press been so wrong," declares the "Guild Reporter," official organ of the News-paper Writers' Union.

James Reston, one of the best of the New York "Times" reporters makes his "confession" in a memo to his editor, saying:

"What happens when a reporter goes out to cover an election? Usually he does one of two things: He goes on a campaign train or he goes out on his own to the various state capitals.

"If he goes on the train, he is usually so busy reporting what the great man says that he has no time for anything else.

"If he goes to the state capital, he usually spends his entire time interviewing the political managers and the political reporters, all of whom usually get their information from somebody else and place enormous confidence on the so-called scientific polls.

"In short, neither on the train nor in the capitals do we spend much time wandering around talking to the people."</